

ALS IK DAT GEWETEN HAD.

Hoe lang het precies geleden is weet ik^K niet meer, maar mijn wilde heren was ik nog niet kwijt.

Ik weet wel dat ik haar dikwijls ontmoette in de buurt van de nieuwe Binnenweg.

Ik werd te ten in het noorden, maar mijn wijk als breedbezorger was daar in de buurt.

Als ik haar zag, floet ik het toen zo bekende liedje, Dag schattebeutje, dag aardig vrouwtje, zeg heb je even tijd en dat vond zij zeker wel aardig, want zij lachte dan altijd naar mij. Zo maakte wij dan kennis met elkaar.

Tet ik het eindelijk waagde om een afspraakje met haar te maken, Natuurlijk naar de biesceep.

Op een zaterdagavond zijn wij toen uitgegaan, ik weet het nog precies, op de hoogstraat was het, een film met Spencer Tracy Jengensstad,

Daarna nog patat eten ergens, ach die goeie oude tijd, de patat koste teen een stuiver, ik nam natuurlijk voor een dubbeltje, lekker duur doen.

Ik mocht haar eek nog naar huis brengen, wat ik al zei een zij-street van de nieuwe Binnenweg daar weende zij.

Ik had gedacht even voor de deur een afspraakje maken, zeentje geven, maar neen heer, omdat het regende mecht ik in de gang, Wij zaten op de trap wel engemskkelijk, maar ja wat wil je.

Het was erg gezellig, later wat intimer, toen mijn rug net zo stijf was als de trap vreeg ik haar: "Kunnen we niet naar boven gaan".

"Ssssst" lispelde zij terug.

En eindelijk na lang nadenken fluisterde zij heel zachtjes: "Ja goed kom maar".

Dat was mij nog nooit overkomen, met een misje mee te mogen op haar kamer.

Ik kreeg de kriebels in mijn nek, een vreemd huis en wat zou er gebeuren als iemand ons zou heren.

Zij fluisterde in mijn oor "Trek je schoenen uit".

"Ja dat doe ik" fluisterde ik vol spanning terug.

"Slapen je ouders nog niet".

En nog zachter van haar kant: "Weet ik niet, maar ik heb de trap pas gedaan".

Vindt u het raar dat ik toen weggelepen ben en de deur keihard achter mij dichtsloeg zedat het daverde.